

به نام خدا

انتخاب بستر مناسب جهت فعالیت در فضای مجازی

بررسی تقابل میان نرم افزارهای خارجی و داخلی

انتخاب فضای داخلی مناسب

امروزه اصل استفاده از فضای مجازی و ارتباطات اینترنتی اجتناب ناپذیر است و نفی این موضوع، نهی استفاده از آن و یا دوری از آن اشتباه بزرگیست که با گذشت زمانی اندک غیرقابل جبران خواهد بود؛ همانطور که رهبر معظم انقلاب بارها اشاره داشته اند «فضای مجازی به اندازه انقلاب اسلامی اهمیت دارد.»

حال جمعیت جبهه انقلاب مانده اند و مساله‌ای به اهمیت انقلاب اسلامی در فضایی که از ابتدا محصول جبهه مقابل است. چه باید کرد؟ به طور قطع جواب این سوال در کلام رهبر انقلاب به کرات شنیده شده است.

حضور قوی، مدیریت فضای مجازی، توانمندسازی داخلی؛ اینها کلیدواژه های رهبر انقلاب در مواجهه با این مبحث است.

آیا به نظر شما وقتی رهبر انقلاب از حضور قوی سخن می گویند منظور ایشان حضور قوی در سنگرهای دشمن است؟!

آیا با تولید محتوا در بستر تحت مدیریت دشمن ما به مدیر آن تبدیل می شویم یا مورد مدیریت دشمن قرار می گیریم؟

آیا توانمندسازی داخلی در عرصه فضای مجازی با حضور در امثال اینستاگرام و ... تحقق می یابد؟!

برای جلوگیری از طولانی شدن بحث به چند مورد از دلایل «عدم حضور در فضاهای دشمن» اکتفا می‌کنیم؛ تصمیم‌گیری با شما!

۱- قاعده نفی سیبل

طبق این قاعده فراهم نمودن ابزار یا مسیر جهت تسلط کفار بر مومنین جایز نیست که بسیار منطقی و عقلانی است. هیچکس دوست ندارد شرایط تسلط دشمن بر خودش را فراهم سازد. حال برای روشن شدن ارتباط نفی سیبل و فضای مجازی باید با مفهوم «فرا داده» یا همان «متادیتا» آشنا باشیم. به صورت خلاصه فراداده، داده یا اطلاعاتی است در رابطه با اطلاعات دیگر؛ به طور مثال در کتابخانه‌ها برگه‌های داده‌نما که در آن مشخصات انتشارات و نویسنده و ... قید شده فراداده هستند. اما در فضای مجازی بحث گسترده‌تر است. فراداده‌ها متشکل از: اطلاعات مکانی - سوابق جغرافیایی - سوابق شخصی مانند رنگ و غذا و عطر و ... - اعتقادات و باورها - پسندها(لایک) و نظرات - سابقه مشاهدات اینترنتی - ارتباطات شخصی - حلقه دوستان و اقوام و بسیاری دیگر از اطلاعات است. تمامی این اطلاعات با استفاده از بسترهای خارجی فضای مجازی در اختیار شرکت‌های مادر و به واسطه آنان توسط دشمنان انقلاب قرار خواهد گرفت. حال با این تعریف آیا صلاح انقلاب در این است که برای تولید محتوای مهدویت و انقلاب اسلامی و مذهبی و امثال آن، خودمان و دیگر افراد را تشویق و ترغیب به حضور در فضایی کنیم که با جمع‌آوری این اطلاعات مهم و گسترده شرایط تسلط فکری و کلان بر جامعه را پیدا می‌کند؟ قاعده نفی سیبل چه می‌گوید؟

۲- عدم رشد بسترهای داخلی

با عدم استفاده از فضاهای داخلی و اتکا به خارجی‌ها هیچگاه فضای رشد داخل فراهم نشده و اینترنت ما همیشه در مرحله استفاده تفریحی و سرگرمی مانده و به فاز تجاری و صنعتی وارد نمی‌شود که اگر اشتباه نکنم این خواست دقیق استعمار است که کشورهای به قول خودشان جهان سوم به «ما نمی‌توانیم!» عادت کنند و هرگز به دنبال گسترش و پیشرفت زیرساخت‌های خود نباشند. «تا برایمان ماهی می‌آورند چرا ماهی‌گیری یاد بگیریم؟! ماهی‌های آنها بزرگتر هم هست؛ اما تا ما یاد بگیریم ممکن است چند روز گشته بمانیم یا ماهی کوچک نصیبمان شود...»

۳- هزینه های سنگین پهنای باند؛ حمایت مالی از جبهه دشمن

تصور کنید زمان جنگ تحمیلی است، ما برای جنگ نیاز به تجهیزات داریم. این تجهیزات را از **عراق** وارد کنیم و برای وارد کردن آنها به عراق مالیات و حق گمرک و انبارداری بدهیم. خنده دار نیست؟! ما با این کشور در جنگیم. چه کسی به دشمن در حال جنگ کمک مالی می‌رساند؟!

ما با استفاده از فضاهاى خارجى نیازمند خرید پهنای باند هستیم که به طور مستقیم هزینه های چند میلیارد دلاری پهنای باند را به امریکا واریز می‌کنیم. از آن طرف به ازای ساخت هر حساب کاربری، ارسال مطلب یا تعامل در شبکه‌های خارجی باعث افزایش ارزش تجاری آنها شده و به نحوی غیرمستقیم برایشان درآمدزایی می‌کنیم.

آیا منطقی است که در حین جنگ با دشمن برایشان پول بفرستیم، تبلیغ کنیم، برای محصولاتش مشتری پیدا کنیم و خودمان بزرگترین مشتری او باشیم؟

۴- محتوای نامناسب

طبق آمار رسمی ۸۰ درصد محتوای فضایی مانند اینستاگرام با توجه به معیارهای حداقلی اسلامی-ایرانی «نامناسب» و اغلب «مستهجن» تلقی می‌شود. یعنی هر کاربر به ازای مشاهده ۲ مطلب خبری، تفریحی، علمی یا مذهبی، با ۸ مطلب نامناسب یا مستهجن روبرو می‌شود. آیا جایز است ما مخاطب را به فضایی ببریم که اینطور کمال انسانی و پاکی ذات او را در خطر قرار دهیم؟ مانند این است که بگوییم «ان‌شاءالله دهه محرم در یکی از کاباره های بزرگ لاس وگاس هیئت داریم، تشریف بیاورید! زمان : بعد از لایو خانم کارداشیان. مکان : پایین پیچ بهترین مدل‌های ایران»

۵- مدیریت فضای مجازی؛ نه بازی در زمین دشمن

طبق فرموده رهبر انقلاب ما باید توانمند شویم تا فضای مجازی را مدیریت کنیم. در داخل قوی شویم. از این بستر برای توسعه ارتباطات انسانی، تسریع کارها و صدور انقلاب استفاده کنیم. نه اینکه برویم در زمین دشمن و تولید محتوا کنیم. سنگر خودمان را رها کنیم و برویم پشت خاکریز آنها و برایشان اعلامیه امام ببریم، با این کار پیروز نمی‌شویم، سلاخی می‌شویم! هم خودمان هم جوانان و نوجوانانمان.

نگوید «خود رهبر در فلان جا حضور دارد!» که خودتان هم می‌دانید بهانه است نه دلیل. اولاً فعل تقلید مانند معصوم (ع) عیناً حجت نیست. ثانیاً خودشان شخصاً حضور ندارند، دفترشان مطالب را برای استفاده مردم جهان قرار می‌دهند. سوماً مانند برخی مسائل دیگر مانند مطالعه کتب ضاله، اینکه مجتهد بخواند یا جوان دانشجوی ۲۰ ساله تفاوت است. یا به طور مثال برخی مراجع در ماهواره شبکه دارند برای تبلیغ دین، اما فتوای صریح داده‌اند خرید ماهواره حتی برای مشاهده شبکه خودشان هم جایز نیست. ثالثاً استثنائات را نباید مبنا قرار داد. به طور مثال فرماندهان نیروی قدس سپاه بارها از مسیرهای مخفی و غیرقانونی به کشورهای دیگر سفر می‌کنند، دلیل نمی‌شود ما هم بگوییم برای سفر نیاز به گذرنامه نیست!

در آخر یک خاطره ای از مرحوم کافی شاید خیلی شبیه موقعیت حال ما باشد. ایشان می‌فرمودند در یکی از محله‌های تهران مسجدی داشتند و وعظ و خطابه. در شب‌های محرم متوجه مسئله آزاردهنده‌ای شدند. در نزدیکی مسجد یک شخص ارمنی مشروب فروشی داشت و باعث ایجاد ناامنی و چهره بد برای محله شده بود. برخی گفتند «برویم نصیحتش کنیم»، «**برویم به شیشه مغازه اش آیه قرآن بچسبانیم!**» و ... آقای کافی فرمودند: اینها راهش نیست. او ارمنی است و اعتقاد خودش را دارد، با نصیحت هم نمی‌شود او را از مشروب فروشی منصرف کرد. **آیه قرآن هم جایش پشت شیشه مشروب فروشی نیست!** بزرگترهای مسجد را جمع کردند و گفتند هر کس هرچقدر می‌تواند کمک مالی جمع کند، به قدری پول جمع کردند که رفتند و مغازه را خریدند و به جایش کتابفروشی دایر کردند، جوانان محل هم در آن مشغول شدند.

نکته این خاطره در این است که باید پایگاه خودمان، مسجد خودمان را قوی کنیم، مومن معتقد بار بیاوریم، آنوقت زور و پولمان می‌رسد که بستر گناه را مدیریت کنیم و به سمت خودمان بیاوریم. نه اینکه برویم داخل مشروب فروشی و عکس رهبری به دیوار بزنیم و کلیپ حاج قاسم پخش کنیم.

ذکر این نکته نیز خالی از لطف نیست که همه این بحث‌ها ناظر به اعتقاد و اسلام و انقلاب بود، در صورتی که بدون در نظر گرفتن این موارد هم باز حضور در فضاهای خارجی جایز نیست. رفتار امریکا با نرم افزار «تیک تاک» را ببینید. رفتار آلمان با «واتس اپ»، رفتار امریکا با «لاین». همه این کشورها در صدد مقابله با نرم افزارهای بیگانه و تبلیغ تولید داخلی خودشان برآمده‌اند، حتی به زور فیلتر و تهدید

و شکایت. اما ما در کشور اسلامی و انقلابی باید بر سر حمایت از محصول داخلی و تحریم محصول دشمن مباحثه کنیم. به فهرست زیر توجه کنید :

آمریکا: پیام‌رسان واتس‌آپ - ساخت آمریکا / ژاپن: پیام‌رسان لاین - ساخت ژاپن

چین: پیام‌رسان وی‌چت - ساخت چین / کره جنوبی: پیام‌رسان کاکائوتاک - ساخت کره جنوبی

هند: پیام‌رسان نیم‌باز - ساخت هند / کانادا: پیام‌رسان کیک - ساخت کانادا

و حالا ایران با بیش از ۸۰ میلیون جمعیت که یا -مثلاً- حزب اللهی هستند یا وطن پرست و آریایی : پیام‌رسان محبوب تلگرام و اینستاگرام، ساخت شرکت امریکایی با حمایت مستقیم و بدون مخفی کاری رژیم صهیونیستی!

«در خانه اگر کس است، یک حرف بس است» حالا حرف ما که بیش از یک حرف شد.

و العاقبه للمتقين

با تشکر

میلاذ اسماعیل زاده

(عمارگراف)

Gap.im/ammargraph_ir

۰۹۳۶۸۲۹۸۲۲۳